

J/I-00.35

MUŠUTIŠTE - THE CHURCH OF THE VIRGIN HODEGETRIA

SK 1414

1948/1990.

Extraordinary importance

POSITION

Suva Reka, the District of Prizren, Diocese of Raška and Prizren

OWNER

Serbian Orthodox Church

J/I-00.35

МУШУТИШТЕ - ЦРКВА СВЕТЕ БОГОРОДИЦЕ ОДИГИТРИЈЕ

СК 1414

1948/1990.

изузетан значај

ПОЛОЖАЈ

Сува Река, Призренски, Рашко-призренска

ВЛАСНИК

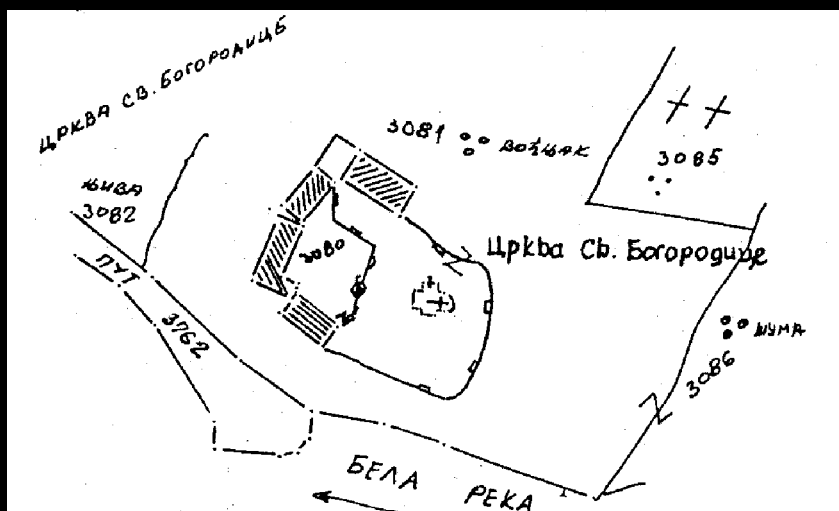
Српска православна црква

*The church and the
frescoes after
conservation treatment*

*Изглед цркве и
фресака после
конзервације*

Cadastre extract

*Кадастарски
план*

DESCRIPTION

The church was built in 1315 by order of the great treasurer (kaznac) Jovan Dragoslav, as his family endowment. It was constructed on cross-in-square scheme, with a dome supported by free-standing pillars. The altar

ДЕСКРИПЦИЈА

Цркву је 1315. године саградио велики казнац Јован Драгослав, као породичну задужбину. Грађевина је имала основу у облику развијеног уписаног крста, са слободним ступцима који су носили кубе. Олтарска апсида на истоку била је

apse was semicircular both inside and outside. The façades, in accordance with the building style of king Milutin's times, had regular, decorative stone and brick bond, bound with lime mortar; they were relieved by archivolts and pilasters. In the period between the restoration works in the second half of the 19th century and the conservation campaign of the 1920's, the facades of the church got mortar coating. The removing of the mortar coat uncovered patterned brickwork (slim bricks) in the archivolts above the apertures and in the tympanons of the walled in bifore windows.

The fragments of mural decoration, painted between 1316 and 1320, were preserved in the sanctuary and in the northwestern corner of the church. Although few scenes were preserved, styles of two painters could be distinguished: the expressive, in the altar, and the sophisticated, in the nave.

Icons of the Sovereign Row depicting Christ and the Holy Virgin, painted in 1603, could be seen in the church.

BIBLIOGRAPHY

1. S. Nenadović, *Beleške sa puta po Kosmetu* Muzeji 7, Beograd 1952, 168-179.
2. V. J. Đurić, *Nepoznati spomenici srpskog srednjevekovnog slikarstva u Metohiji*, Starine Kosova i Metohije II - III, Priština 1963, 61-89 + 32 illustrations in the appendix.
3. M. Ivanović, *Crkveni spomenici XIII-XX veka Zadužbine Kosova, Prizren-Beograd* 1987, 488-490.
4. I. Đorđević, *Zidno slikarstvo srpske vlastele u doba Nemanjića* Beograd 1994, 131.

DOCUMENTATION

Institute for the Protection of Cultural Monuments - Prizren

CONDITION OF THE MONUMENT IN 2001

The church was mined. The part of the apse with fragments of frescoes, and a part of the southeastern wall

полукружна споља и изнутра. Фасаде су у складу са стилем грађевина из Милутиновог времена, украшене декоративним правилним зидањем каменом и опеком у кречном малтеру и оживљене архиволтама и пиластрима. Од обнове у другој половини XIX века до конзерваторских радова деведесетих година XX столећа, црква је споља била омалтерисана. По скидању малтера са зидова откривен је украс који се састојао од декоративно ређаних танких опека на архиволтама отвора и на тимпанонима зазиданих бифора.

Зидно сликарство, настало између 1316. и 1320, било је сачувано у фрагментима у олтару и северозападном углу цркве. Иако је остао релативно мали број сцена, јасно су се издвајале две ауторске руке - једна, експресивнија, у олтару и друга, суптилнија, у наосу.

У цркви су чуване и престоње иконе Христа и Богородице из 1603. године.

БИБЛИОГРАФИЈА

1. С. Ненадовић, *Белешке са путиа по Космету*, Музеји 7, Београд 1952, 168-179.
2. В. Ј. Ђурић, *Непознати споменици српској средњевековној сликарству у Метохији I*, Старине Косова и Метохије II - III, Приштина 1963, 61-89 + 32 слике у прилогу.
3. М. Ивановић, *Црквени споменици XIII-XX века*, Задужбине Косова, Призрен-Београд 1987, 488-490.
4. И. Ђорђевић, *Зидно сликарство српске властеле у доба Немањића*, Београд 1994, 131.

ДОКУМЕНТАЦИЈА

Завод за заштиту споменика културе - Призрен

СТАЊЕ СПОМЕНИКА 2001.

Храм је минирањем срушен. Остаци олтарске апсиде са фрагментима фреско-живописа

Remains of the eastern part of the church

Остаци источној дела цркве

remained in one piece after the explosion. The wall could not be inspected, for safety reasons, so a more detailed condition assessment of the preserved fragments, probably the only ones, is not available. It is believed that the explosion affected the adhesion between fresco mortar and the wall, which was exposed to intense vibrations. Further deterioration of fresco remains, which are exposed to all kinds of weathering factors, is expected. Collapsed pieces of stone blocks, combined with bricks, cover the church floor.

Tall pine trees that once grew around the church,

и део југоисточног зида одолели су експлозији као компактан део. Поменутом зиду се, из безбедносних разлога, није могло прићи, тако да не можемо прецизније описати стање у којем се налази, вероватно једини, очувани фрагмент. Очекује се да је детонација у великој мери нарушила међу-молекуларне везе између фреско-малтера и зиданог носача, који је у моменту детонације преносио изузетно јаке вибрације, и да ће доћи до даљег оштећења остатка фреске, која је изложена свим врстама атмосферских утицаја.

Remains of the church and mined belfry, view from the west

Остаци цркве и минирани звоник, поглед са запада

were brought down over the destroyed church and set on fire. The access to the zone of the church, and the ruins, is forbidden, because some unexploded mines may be left over.

A massive stone belfry can be seen to the northeast of the church. The traces of demolition are visible at its corners, but the belfry has not been pulled down. The covering of its roof has been partly preserved. The churchyard was divided into two sections: the entrance with the residential quartets, and the area with the church and the belfry. The remains of the fence dividing the two sections of the churchyard have been preserved.

The earlier, northwestern part of the residential quarters was mined. The latter-day single-story dormitory, of which only the walls and the roof have remained, used to stand in the southern part of the yard. The joinery has been taken away

Remains of the enclosing stone wall have collapsed in the area around the church and the belfry.

Зарушени блокови камена у слогу са опеком покривају црквени под.

Високи борови, који су били око цркве, срушени су преко зарушеног храма и запаљени. Кретање у зони храма и по зарушеним фрагментима није дозвољено због могућег присуства мина.

Северозападно од храма је масиван звоник од камена. Видљиви су трагови зарушавања углова, али није срушен. Делимично је очуван кровни покривач. Порта је била из два дела: први, улазни, са коначима и други део са храмом и звоником. Од оградe између порти сачувани су остаци.

Северозападни део конака је старији и миниран. Са јужне стране био је нов конак на спрат, од кога су остали зидови и кров. Столарија однесена.

Остаци каменог бедема око порте зарушени су око храма и звоника.

J/I-00.36

MUŠUTIŠTE - MONASTERY OF THE HOLY TRINITY

SK 1414

1966/1990.

Extraordinary importance

POSITION

Suva Reka, the District of Prizren, Diocese of Raška and Prizren

OWNER

Serbian Orthodox Church

*The church before
the destruction, view
from the southwest*

*Црква пре
рушења, поглед са
југозапада*

DESCRIPTION

The monastery's Pomenik (a kind of register book) has been kept since 1465, which proves that the monastery of the Holy Trinity, uphill from Mušutište, must have been founded before this year. Records of the monastery's existence in subsequent centuries are scarce and indirect. It has been recorded that the monastery was deserted in 1829, and that it was granted to the monastery of St Marko Koriški, and that in 1837 its restoration was sponsored by Prizren artisans.

The church, rather small, was single-naved, with a narthex in its western section and an eastern sanctuary. It was barrel-vaulted, with double-pitched roof covered with asbestos boards. Differences in masonry work indicate that the western part, with the narthex and two entrances, was subsequently added to a small church, which acted as a nave in the new structure. The church had two arched entrances, in the west and the south walls of the narthex, respectively. Recessed jambs and archivolt of the doors, as well as window frames, were made of stone. The church recently underwent static sanitation and restoration.

There are no data about the original frescoes.

J/I-00.36

МУШУТИШТЕ МАНАСТИР СВЕТЕ ТРОЈИЦЕ

СК 1414

1966/1990.

изузетан значај

ПОЛОЖАЈ

Сува Река, Призренски, Рашко-призренска

ВЛАСНИК

Српска православна црква

ДЕСКРИПЦИЈА

Манастир Свете Тројице изнад Мушутешта сигурно је постојао пре 1465. године, кад почиње да се води манастирски Поменик. О постојању манастира у каснијим временима постоје спорадични посредни подаци. Зна се да је 1829. заустео и да је придодат манастиру Светог Марка Коришког, а да је 1837. године обновљен прилозима призренских занатлија.

Црква је била релативно малих димензија, једнобродна, са припратом у западном делу и олтаром на истоку. Свод је био полуобличаст, а кров двосливни од салонитних плоча. Разлике у зидању указују на то да је западни део са припратом и два улаза био дозидан касније уз малу цркву, која је остала наос нове грађевине. Црква је имала два полукружно завршена улаза, на западном и јужном зиду припрате. Довратници и архиволте врата и прозора били су упуштени и израђени од камена. Црква је у новије време статички санирана и обновљена.

О првобитном живопису нема никаквих података, а у рушевинама су у наосу и припрати

Remains of secco murals with rough black drawing have been found in the ruins of the nave and narthex. A brief inspection of the fragments could not provide information for precise dating or expertise. Recomposition is needed.

BIBLIOGRAPHY

1. M. Ivanović, *Crkveni spomenici XIII-XX veka Zadužbine Kosova, Prizren-Beograd 1987, 489-490.*

DOCUMENTATION

Institute for the Protection of Cultural Monuments - Prizren

пронађени фрагменти секо-живописа са грубим црним цртежом. На основу летимичне анализе фрагмената, без рекомпозиције није их могуће ближе одредити, нити извршити експертизу.

БИБЛИОГРАФИЈА

1. М. Ивановић, *Црквени споменици XIII-XX века, Задужбине Косова, Призрен-Београд 1987, 489-490.*

ДОКУМЕНТАЦИЈА

Завод за заштиту споменика културе - Призрен

Remains of the church and the belfry after the destruction, view from the southeast

Остаци цркве и звоника после рушења, поглед са југоисточка

Remains of the dormitory in the southeast part of the churchyard

Остаци конака у југоисточном делу цркве

CONDITION OF THE MONUMENT IN 2001

The church was mined and levelled with the ground. Remains of frescoes were found in the rubble. They are small, completely dislocated and detached from the wall. Certain parts of fresco decoration might be preserved in the socle, which is currently covered with rubble. The frescoes underwent conservation treatment not long before the church

СТАЊЕ СПОМЕНИКА 2001.

Црква је минарањем срушена до темеља. У рушевинама су, осим камена и осталог грађевинског материјала, пронађени остаци живописа. Ови фрагменти су мали, потпуно дислоцирани и одвојени од зиданог носача. Постоји могућност да је нешто живописа очувано у соклу зидова, који су тренутно затрпани каменом грађом. Живопис је пре рушења цркве био

MUNICIPALITY OF SUVA REKA
ОПШТИНА СУВА РЕКА

was destroyed. The fragments found in the ruins were taken to Velika Hoča, and, in containers with sand, stored in the chapel of St Tryphon. The fragments of the iconostasis were found in the ruins.

конзервиран. Пронађени фрагменти су пренесени у Велику Хочу и у посудама са песком депоновани у капели Светог Трифуна са осталим материјалом донесеним са порушених црквишта. Од иконостаса су на рушевини пронађени само делови.

J/I-00.37

J/I-00.37

**REČANE - THE CHURCH OF
ST GEORGE**

**РЕЧАНЕ - ЦРКВА СВЕТОГ
ЂОРЂА**

SK 1415
1953/1990.
Extraordinary importance

СК 1415
1953/1990.
изузетан значај

POSITION
Suva Reka, the District of Prizren, Diocese of Raška and Prizren

ПОЛОЖАЈ
Сува Река, Призренски, Рашко-призренска

OWNER
Serbian Orthodox Church

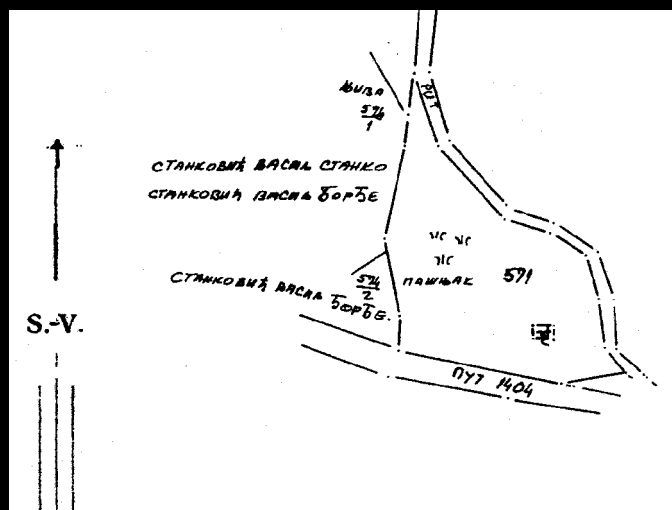
ВЛАСНИК
Српска православна црква

The church and the frescoes before the destruction

Црква и фреске пре рушења

Cadastral extract

Катастарски план

DESCRIPTION

The Church of St George in Rečane was built in the second half of the 14th century, as the endowment of a noble man, probably an unknown duke buried in the church in 1370. Its morphological and technical features clearly indicate the epoch to which it belongs: it was constructed upon atrophied Greek-cross scheme, and topped by octagonal dome mounted on a reduced cubic base. The altar apse is three-sided in the exterior. The church was built of stone: dressed boulder in the lower zones, and ashlar in the upper parts of the walls. The dome was built in alternation of limestone and bricks. The use of terracotta elements and small pots of peculiar shape, mostly discrete, was the most conspicuous on the south façade, where the decorative pattern was executed more elaborately. Good proportions of the church stressed the solidity of its structure, despite general verticality of the building.

The church used to house the original fresco decoration, painted immediately after its construction had been completed. The decoration of the dome and pendentives was preserved in fragments. The scenes from the Cycle of the Feasts, in the uppermost zone, were severely damaged. The fresco of the Holy Virgin in the conch of the apse, with Christ in a medallion on her breasts, flanked by angels, was particularly interesting for the use of the rare epithets "Most Holy" and "God's angel" in the titles of the Holy Virgin and the angels respectively.

The most interesting part of the destroyed fresco ensemble was the cycle of frescoes depicting the scenes from the life of the church's patron and St George. The cycle occupied the second zone of the western bay. Out of ten compositions, only six were preserved on the northern and southern walls. Its story, originating in Serbian medieval literature, and its complexity, made this cycle an outstanding and exquisitely important example of Serbian art at the end of the 14th century. Iconographic features of the cycle of St George and the compositions in the sanctuary indicate that the frescoes were painted by a local painter, inspired with powerful Serbian tradition of the time. Despite the fact that in the time when the study by V.J. Đurić was published the half of the original fresco ensemble was destroyed, fresco decoration of this church was assessed as one of the most extraordinary testimonials of intellectual and spiritual climate in the Serbian church in the 14th century, which inevitably attracted the attention of top experts in Serbian medieval art.

The artistic qualities of the monument, recognized very early, necessitated the first conservation works as early as 1926. Extensive protection and restoration works were carried out between 1956 and 1960

BIBLIOGRAPHY

1. V. J. Đurić, *Nepoznati spomenici srpskog srednjovekovnog slikarstva u Metohiji*, Starine Kosova i

ДЕСКРИПЦИЈА

Црква Светог Ђорђа у Речанима изграђена је у другој половини XIV века, као задужбина неког велможе, можда непознатог војводе који је у њој сахрањен 1370. године. О времену грађења цркве речито су говориле и стилске и техничке особине грађевине, са основом сажетог уписаног крста и осмостраним кубетом изнад "закржљалог" кубичног постоља. Олтарска апсида је споља била тространа. Црква је зидана каменом, у доњем делу притесаним облацима, а у горњем правилним тесаником. Кубе је било изведено у алтернацији камена (сиге) и опеке. Скромна керамопластична декорација изведена узиђивањем лончића специјалног облика, нешто је била богатија и правилније изведена на јужној фасади. Грађевину су одликовале складне пропорције, које су наглашавале компактност грађевине која стреми у висину.

У цркви је био сачуван живопис из времена непосредно после њене изградње. Декорација кубета и пандантифа била је сачувана само у фрагментима, а Празнични циклус највише зоне био је веома оштећен. Посебну вредност представљала је фреска Богородице у калоти апсида, са Христом у медаљону на грудима и анђелима са страна, због ретког епитета "Пресвета" уз њу и "ангел господњи" уз анђеле.

Изузетну вредност овог уништеног фреско-ансамбла представљао је циклус посвећен патрону храма - светом Ђорђу, у другој зони западног травеја цркве, од чијих је првобитних десет композиција било сачувано шест на северном и јужном зиду. Овај циклус је својом литерарном потком, заснованом на српској средњовековној литератури, и развијеношћу представљао уникатан и изузетно важан пример у српском сликарству краја XIV века. Иконографска решења циклуса о светом Ђорђу и у композицијама олтарског простора указивала су на руку локалног мајстора, вођеног снажном традицијом српске средине тог времена. Овај ансамбл био је, упркос чињеници да је у време студије В. Ј. Ђурића недостајала половина првобитне фреско-декорације, једно од изузетних сведочанстава о интелектуалној и духовној клими у српској цркви у доба у коме је настала и тиме је нужно привукла интересовање врхунских истраживача српске средњовековне уметности.

Рано уочени квалитети овог споменика условили су и прве заштитне радове већ 1926. године. Обимни радови на заштити и обнови овог споменика изведени су 1956-1960. године.

БИБЛИОГРАФИЈА

1. В. Ј. Ђурић, *Непознати споменици српског средњовековног сликарства у Метохии* I,

Metohije II-III, Priština 1963, 61-89 + 32 illustrations in the appendix.

2. S. Vučenović, *Arhitektura crkve Sv. Đorđa u Rečanu i konzervatorski radovi na njoj*, Glasnik muzeja Kosova i Metohije I, Priština 1956, 347-355.
3. M. Ivanović, *Crkveni spomenici XIII-XX veka Zadužbine Kosova, Prizren-Beograd* 1987, 518-519.
4. I. Đorđević, *Zidno slikarstvo srpske vlastele*, Beograd 1994, 179-180.
5. *Spomeničko nasleđe Srbije*, Beograd 1998, 330.

DOCUMENTATION

Institute for the Protection of Cultural Monuments of Serbia
- Belgrade

Regional Institute for the Protection of Cultural Monuments
- Priština

CONDITION OF THE MONUMENT IN 2001

Two posts (those by the road which leads to the village of Rečane) are the only remains of the fence. Only

Старине Косова и Метохије II-III, Приштина 1963, 61-89 + 32 слике у прилогу.

2. С. Вученовић, *Архитектура цркве Св. Ђорђа у Речану и конзервативски радови на њој*, Гласник музеја Косова и Метохије I, Приштина 1956, 347-355.
3. М. Ивановић, *Црквени споменици XIII-XX века, Задужбине Косова, Призрен-Београд* 1987, 518-519.
4. И. Ђорђевић, *Зидно сликарство српске власеле*, Београд 1994, 179-180.
5. *Споменичко наслеђе Србије*, Београд 1998, 330.

ДОКУМЕНТАЦИЈА

Републички завод за заштиту споменика културе -
Београд

Покрајински завод за заштиту споменика културе
- Приштина

СТАЊЕ СПОМЕНИКА 2001.

Непосредно уз пут на улазу у село Речане, од ограде су остала само два стуба. Од конака у

The churchyard with the ruins of the church and the graveyard, view from the south

Црквена њорша са рушевинама цркве и њорбљем, њорлед са јуја

Ruins of the church, view from the west

Рушевине цркве, њорлед са зајага

the foundations of the dormitory can be seen in the western part of the churchyard. The building material has been taken away; only the reinforced concrete cerclage can be found in the churchyard.

Pieces of marble tombstones (with the incised family name Krstić) lay scattered in the shadow of centuries' old oak trees, to the north and northwest from the church. The tombstone was blown up in the explosion that destroyed the church.

The mined church is in ruins. It was built of stone and limestone. Massive walls and the partition wall between the narthex and the nave are preserved to up 1.20 m in height in the northern and eastern sections, where fragments of fresco layer can be noticed between collapsed blocks. The remains of the southern wall are only 0.3 m high.

западном делу порте виде се само остаци темеља. Материјал је развучен, а у порти су остаци серклажа од армираног бетона.

Северозападно и северно од храма, у сенци столетних храстова, од силине експлозије приликом рушења храма поломљени су и делимично однесени надгробни споменици од мермера (презимена Крстић).

Минирани храм урушен. Материјал камен и сига. Масивни ободни зидови и преградни између припрате и наоса очувани до висине 1, 20 м у северном и источном делу, где се кроз зарушене блокове назирју фрагменти фреско-слоја. Јужни зид је срушен до 0,30 м од пода.

Ј/III-00.38

POPOVLJANE - THE CHURCH OF ST NICHOLAS

Protected in 1950

POSITION

Suva Reka, the District of Prizren, Diocese of Raška and Prizren

OWNER

Serbian Orthodox Church

Remains of the church, view from the south

Остаци цркве, поглед са југа

DESCRIPTION

The fact that the Church of St Nicholas in the village of Popovljane was built in 1626 was documented by a fresco inscription above the southern window. The names of the donors - Voič, Jovan and Kraguj, the sons of a man called Jovan Đ were also mentioned in the inscription.

It was a single-naved building with an eastern altar apse, built of dressed stone and limestone, barrel-vaulted and covered with stone slates.

Ј/III-00.38

ПОПОВЉАНЕ - ЦРКВА СВЕТОГ НИКОЛЕ

заштићена 1950.

ПОЛОЖАЈ

Сува Река, Призренски, Рашко-призренска

ВЛАСНИК

Српска православна црква

ДЕСКРИПЦИЈА

Црква Светог Николе у Поповљану изграђена је 1626, о чему је до рушења сведочио фреско-натпис изнад прозора на јужној страни, у коме су били поменути и ктитори Воич, Јован и Крагуј, синови Јованови.

То је била једнобродна грађевина, са олтарском апсидом на истоку, зидана каменом и

The church got fresco decoration in the first half of the 17th century. Several 17th and 18th century icons used to be kept in the church.

The church was surrounded by a Serbian graveyard.

BIBLIOGRAPHY

1. M. Ivanović, *Crkveni spomenici XIII-XX veka* Zadužbine Kosova, Prizren-Beograd 1987, 50.

DOCUMENTATION

Regional Institute for the Protection of Cultural Monuments - Priština

Institute for the Protection of Cultural Monuments - Prizren

CONDITION OF THE MONUMENT IN 2001

The church was situated in the centre of the village. It was destroyed with mines. Neighbouring Albanian houses are recently built. There are no traces of the churchyard fence. Building material, which probably remained after the destruction of the church and the fence, was stacked by the street. In the yard, to left of the entrance, stacked logs can be seen. In the area behind them and to the right, in front of the church lay knocked down tombstones.

сигом, полуобличаста свода, покривена каменим плочама.

Црква је била осликана фрескама у првој половини XVII века, а у њој се чувало и неколико икона из XVII и XVIII века.

Око цркве је српско гробље.

БИБЛИОГРАФИЈА

1. М. Ивановић, *Црквени споменници XIII-XX века*, Задужбине Косова, Призрен-Београд 1987, 50.

ДОКУМЕНТАЦИЈА

Покрајински завод за заштиту споменика културе - Приштина

Завод за заштиту споменика културе - Призрен

СТАЊЕ СПОМЕНИКА 2001.

Храм се налазио у центру села. Срушен је минарањем. Суседне албанске куће су новосаграђене. Од ограде порте није сачуван траг. Уз улицу је сложен камени материјал, можда од храма и ограде. Лево од улаза, у порти су сложени дрвени трупци, иза њих и десно пред храмом оборени надгробни споменици.

*Demolished tombstones
to the southeast of the
church*

*Срушени надгробни
споменници
југоисточно од цркве*

The ruins of the church are covered with piles of rubbish and litter, so that the dimensions of the former church are difficult to establish. Remains of reinforced concrete blocks and armature used in earlier sanations, stick out from the heaps of rubble and rubbish.

На остацима и испред срушеног храма су гомиле смећа и отпада, тако да се не могу утврдити ни његове некадашње димензије. Уочавају се остаци армираних бетонских блокова и арматуре од ранијих санација, који сада више из рушевина и смећа.

J/E-00.39

SUVA REKA - THE CHURCH OF THE HOLY VIRGIN

Recognized heritage

POSITION

Suva Reka, the District of Prizren, Diocese of Raška and Prizren

OWNER

Serbian Orthodox Church

J/E-00.39

СУВА РЕКА БОГОРОДИЧИНА ЦРКВА

евидентирана

ПОЛОЖАЈ

Сува Река, Призренски, Рашко-призренска

ВЛАСНИК

Српска православна црква

*Ruins of the church,
view from the
southeast*

*Рушевине цркве,
поглед са
југоисточка*

DESCRIPTION

The Church of the Holy Virgin in Suva Reka was built in 1938 and it used to have a dome and a belfry. It was built of solid material, with the reinforced concrete construction. The churchyard, which was in the vicinity of the Serbian graveyard, was enclosed by a wall.

ДЕКСРИПЦИЈА

Црква Свете Богородице у Сувој Реци изграђена је 1938. године и имала је кубе и звоник. Била је од чврстог материјала, са армираном бетонском конструкцијом. Налазила се у ограђеној порти у близини српског гробља.

*Remains of the Serbian
graveyard to the
southwest of the church*

*Остаци српског
гробља, југозападно
од цркве*

BIBLIOGRAPHY

1. M. Ivanović, *Crkveni spomenici XIII-XX veka* Zaduzbine Kosova, Prizren-Beograd 1987, 531.

CONDITION OF THE MONUMENT IN 2001

The church was mined and torn down. Remains of the walls in the north and south sides indicate that the church was built of bricks. Nothing is left of the roof covering - everything was taken away. Only heaps of rubble can be found in the churchyard. A street runs along the north side of the churchyard - kiosks are leaning against its wall. A side road, a dilapidated graveyard partly enclosed by wire fence, and two recently built houses without roofs, most likely belonging to the church, can be seen on the south side.

БИБЛИОГРАФИЈА

1. М. Ивановић, *Црквени споменици XIII-XX века*, Задужбине Косова, Призрен-Београд 1987, 531.

СТАЊЕ СПОМЕНИКА 2001.

Храм је минирао и срушен. Остаци зида у северном и јужном делу показују да је храм грађен од опеке. Од кровног покривача није ништа сачувано, све је разнесено. У порти су само гомиле шута. Са северне стране је улица и уз порту су прислоњени киосци, а са јужне су споредни пут, зарушено гробље, делимично ограђено жичаном оградом, и две новије куће без крова, вероватно црквене зграде.